

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12920

гр. София, 05.04.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 29 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА

като разглежда докладваното от КАЛИНА КР. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20221110145692 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.140 ГПК.

Образувано е по искова молба от Л. Г. К. ЕГН ***** с предявени срещу [фирма] ЕАД ЕИК . обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.137 ал.2 ЗЕ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата в размер от 2000 лв. за периода 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г., представляваща цена за ползвания топлопровод и абонатна станция, обслужваща жилищна сграда с адрес гр.София, ул.. №, построена в УПИ VII -7 от кв.136 по плана на гр.София, м. , иск по чл. 137, ал. 3 ЗЕ, във вр. с пар. 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ за сумата в размер на 10921,28 лв., представляваща цена по изкупуване на абонатната станция и топлопровода към нея, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното плащане, както и с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД за сумата в размер на 500 лв., представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за цена за ползвания топлопровод и абонатна станция за периода 01.08.2017 г. до 31.08.2022 г.

Ищецът твърди, че със свои средства и за своя сметка е изградил абонатна станция и топлопровод към нея за обслужване на жилищна сграда с адрес гр. София, ул. №, построена върху УПИ VII - 7 от кв. 316, по плана на гр. София, м. . За своя сметка извършил предварително проучване за присъединяване на жилищната сграда към топлопреносната мрежа на [фирма] ЕАД, съгласно документи за Предварително проучване № 297/31.05.2005г. Възложил изготвянето на инвестиционен проект с подобект „Топлоснабдяване и абонатна станция“ от 08.12.2006г. Въз основа учредено му право на строеж с Нотариален акт за учредяване на право на строеж върху недвижим имот № ., том ., рег, № ., нотариално дело ./22.12.2005г. и неговото реализиране ищецът станал собственик на изграденото топлопровод и абонатна станция - топлопреносно съоръжение по смисъла на Закона за енергетиката, като изграждането му било съгласувано с ответника и строежът -изпълнен в съответствие с всички законови изисквания съгласно Разрешение за строеж № Б- 15/12.03.2007г. за

сградата с абонатната станция и топлопровода. Твърди, че сключил договор за изпълнение на СМР е с изпълнител ЕТ . за изграждане на топлозахранване и абонатна станция в строящата се сграда на ул. на 23.07.2007 г., както и договор за упражняване на строителен надзор при изпълнение на строежа от 20.02.2007 г. с [фирма] ЕООД. С Удостоверение № ./30.06.2008 г. е въведена в експлоатация „Жилищната сграда с офис, кафе, топлоснабдяване и абонатна станция“ на сградата с административен адрес: гр. София, ул. . №, район ., гр. София. Твърди, че като собственик на топлопреносното съоръжение разполага с всички необходими протоколи и сертификати за изпитване и техническо освидетелстване /за осветление, шум/, както и с технически паспорт за абонатната станция и топлопровода с рег.№ ./22.02.2008 г. Всички разходи по изграждане на топлопреносното съоръжение „топлоснабдяване и абонатна станция за жилищна сграда с адрес гр. София, ул. . № са направени от Л. К.. Твърди, че собствениците на парцела, където е построена сградата, която се обслужва от абонатната станция, с нотариално заверени декларации декларирали, че нямат финансови претенции към ищеца Л. К. и че енергийният обект е изграден изцяло със средства на Л. К.. Абонатната станция с изградения топлопровод били присъединени към топлопреносната мрежа на ответника за доставка на топлинна енергия за битови нужди на потребителите в сградата. Твърди, че до момента правото на собственост не било прехвърлено и ответникът не заплащал цена за ползването на абонатната станция и топлопровода, собственост на ищеца. Ответникът ползвал съоръжението в периода м. 08.2017г. до м. 08.2022г., като по този начин се обогатил без правно основание и ищецът претендира за този период заплащането му на 2 000 лв. стойността за ползването на съоръжението за присъединяване на основание чл. 137, ал. 2 ЗЕ. Твърди, че със заявление е подал искане за прехвърляне собствеността на енергийния обект - присъединителен топлопровод, съоръженията към него и абонатна станция с рег. № И - 12/10.04.2019 г. Изготвена била оценка за изкупуване на обекта от ответника на стойност 10 921,28 лв. без ДДС, валидна 12 месеца и връчена на ищеца с писмо с № ./14.01.2020 г. Ответникът предложил посочената стойност да се прихване чрез топлинна енергия, с което ищецът не бил съгласен. До момента тази стойността на процесната абонатна станция и топлопровод не била платена на ищеца. Ответникът ползвал енергийния обект за преобразуване и пренос на енергия до други потребители, различни от ищеца. Ответникът не изпълнил задължението си да изкупи обекта на основание императивните законови разпоредби на чл. 137 от ЗЕ и чл. 138 от ЗЕ. Моли за уважаване на исквете. Претендира разноси.

Ответникът е депозирал отговор на исквата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва исквете. Поддържа, че съгласно чл.137 ал.3 ЗЕ се предвижда прехвърляне на собствеността върху изградените от страна на клиентите съоръжения на топлопреносното предприятие, но не създава задължение за изкупуване. Страните не били постигнали съгласие за вида на сделката, която да прехвърли собствеността.

Отношенията между страните до момента имали характер на преддоговорни отношения. Поддържа, че ищецът не е доказал правото си на собственост по отношение на изградените съоръжения. Поддържа, че по делото не е установено ищецът да е изградил присъединителния топлопровод и абонатната станция. Поддържа, че присъединяване към топлопреносната мрежа можело да се извърши и от лице, което не е собственик на процесното топлопреносно съоръжение. При условията на евентуалност поддържа, че за ищеца не е възникнало валидно основание за заплащане на цена за ползване на процесното съоръжение, тъй като топлопреносното предприятие не е отказало неоснователно да го изкупи. Твърди, че ищецът не бил представил всички необходими документи, за да бъде сключен договор за изкупуване. При условията на евентуалност поддържа, че приложима била кратката тригодишна давност за вземането, като релевира възражение за погасителна давност. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

За основателността на иска с правно основание чл.137 ал.2 ЗЕ вр. [чл. 59, ал. 1 ЗЗД](#), в тежест на ищеца е да установи пълно и главно, че е налице обедняване за ищеца и обогатяване на ответника във връзка с използването на съоръженията; връзка между обогатяването на ответниковата страна и обедняването на ищцовата страна; размера на обогатяването; че ищецът е подал заявление за сключване на договор за присъединяване с надлежните документи, както и че е собственик и е изградил съоръженията за своя сметка.

По иска с правно основание [чл. 137, ал. 3 ЗЕ](#), във вр. с [пар. 4, ал. 1 от ПЗР на ЗЕ](#) в тежест на ищеца е да установи пълно и главно, че е собственик и е изградил съоръженията за своя сметка, че между страните е сключен договор, по силата на който, след изграждане на съоръжението, собствеността върху него е прехвърлена съобразно условията на [чл. 137, ал. 3](#) във връзка с [чл. 138 от Закона за енергетиката](#), за което ответникът дължи заплащане на цена, както и вземанията си по размер.

По иска с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответника е, при установяване на горните обстоятелства от ищеца, да докаже възраженията си /правоунищожаващи, правоизключващи или правопогасяващи/ срещу съществуването на вземанията, респективно срещу изискуемостта им, както и изпълнение.

Следва да бъдат приети като писмени доказателства представените с исковата молба документи като относими към предмета на спора. Следва да се допусне СИЕ по задачите, поставени от ищеца исковата молба.

Съдът, на основание чл. 146, ал. 1 вр. чл. 140 ГПК, намира, че следва да изготви проект за доклад на делото.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към исковата молба.

ДОПУСКА на основание чл.195 ГПК съдебно-икономическа експертиза за отговор на поставените в исковата молба въпроси.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице В. Т. Т., която да се призове.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на **600 лв.** вносими от ищеца **в едноседмичен срок** от съобщението, за което в същия срок следва да се представят доказателства по делото.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **17.05.2023 г.** от **15:00 ч.**, за което да се призоват страните, като им се връчат преписи от настоящото определение.

УКАЗВА на страните, че ако живеят или заминат за повече от един месец в чужбина, са длъжни да посочат лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако нямат пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страните. Ако не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

НАПЪТВА страните към спогодба, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях начин за разрешаване на спора.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____